

Títol: Custòdia compartida

Autor: Núria Puig Llauradó

Sona el timbre i el neguit ens envaeix, com si els nens es fossin a perdre si no hi som allí, alerta. Comença a sortir mainada, primer els petits; mares i àvies - principalment - s'apropen a recollir el seu estimat tresor; després d'una estona que se'm fa eterna, per fi comencen a sortir els de tercer curs... i com sempre el meu fill és dels últims. L'abraço amb molta força, amb ganes, amb tot el cor. Ja fa cinc dies que no el veig. Al principi es fa dura aquesta espera imposada i no saps què fer amb aquest buit; després, com tot, t'acabes acostumant i fins i tot gaudeixes d'un temps lliure per tindre cura de tu mateixa, sense haver-te'n de fer càrrec de petits i grans.

Ara anem corrents cap a l'extraescolar que toca i pel camí m'explica el que ha fet mentre estava amb el seu pare, encara que tot el que diu ho ha fet amb la seva iaia o tieta. Res nou.